

mange forskellige Brancher — lad mig blot nævne Bageve og Slagtere —, med det Resultat, at Konkurrence i Virkeligheden gøres illusorisk og Varen fordyres meget for det købende Publikum.

Derfor synes det nødvendigt ogsaa i de handlendes Interesse, baade for at opnaa et Prisniveau, der er Udtryk for Rimelighed, og for at komme til Livs Prisaftaler og Sammenslutninger, som skønnes i væsentlig Grad at tilsidesætte Hensynet til Forbrugernes Interesser og til de enkeltes Erhvervsfrihed, at tilvejebringe en Lovgivning angaaende kollektive Pris- og Lønaftaler og Undersøgelse af visse herhenhørende Forhold. Men jeg tror rigtignok ikke, at den lader sig affatte paa det Grundlag, som det tidligere fremsatte Lovforslag hvilede paa. For øvrigt skal jeg naturligvis ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa et saadant Lovforslags Indhold; Lovforslaget foreligger i alt væsentligt udarbejdet i Justitsministeriet, idet det, saaledes som Regeringen tænker sig det forment, saavel hvad Forhandlingerne om dette Lovforslag her paa Rigsdagen som hvad selve Lovforslagets Gennemførelse i Praksis angaar, ikke henhører under Indenrigsministeriet, men under Justitsministeriet.

Forsvarsministeren (Brosen): Jeg kan kun for mit Vedkommende være tilfreds med, at saa forholdsvis faa af de mange Talere, der har haft Ordet ved Finanslovens første Behandling, har haft Henvendelser at rette til Forsvarsministeren eller har haft videre Bemærkninger at gøre til de to militære Budgetter. Jeg tør imidlertid ikke deraf drage den Slutning, at man fra Oppositionens Side vil mene, at vi alle er bedst tjent med med Hensyn til Forsvarssagen at pausere, at man fra Oppositionens Side skulde være kommet ind paa det Ræsonnement, at efter at vi for saa kort Tid siden meget udførligt har diskuteret hele Forsvarsspørgsmaalet, maatte der gaa en Tid, hvor hele det Problem blev taget ud af den politiske Dagsorden. Jeg tør ikke tro dette, fordi der fra forskellige Talere er kommet et og andet frem, som kunde tyde paa, at naar vi om kort Tid, forhaabentlig om faa Dage, skal have den nye Garnisonsordning til Behandling, vil man forsøge paa paa ny at puste Liv i hele Forsvarsdebatten. Man kalder os ret hyppigt fra Oppositionens Side svage Mænd, og det vilde vi i Sandhed være, hvis vi ikke gennemførte denne Garnisonsordning, som en Gang er ved-

taget i den danske Rigsdag, men i Anledning af hvilken man derefter fra Oppositionens Side har hentet frem en Bestemmelse i vor Grundlov om Ekspropriation, hvilket har medført, at vi paa ny maa have Lovforslaget herom til Behandling. Jeg vil haabe, at vi, naar hele Spørgsmaalet om faa Dage kommer til Behandling, fører denne Sag igennem med Fasthed, uden større Tøven, idet jeg tror, at vi, naar vi for kun et Par Maaneder siden har gennemført hele den store Plan om en fuldstændig Omforandring af vort Militærvæsen, ogsaa maa have dette Lovforslag gennemført saa hurtigt som muligt. Jeg kan forsikre det høje Ting, at jeg for mit Vedkommende skal befitte mig paa, at hele dette Spørgsmaal ordnes med den største Økonomi for Øje, og det vil jo med andre Ord sige, at man i saa stor Udstrækning og forhaabentlig i alle Tilfælde, hvor der for Tiden haves Garnison, ikke der fuldstændigt skal miste denne.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte en Del almindelige Betragtninger om Militærforlaget og fremkom herunder med Udtalelser, som vi kender saa udmærket godt. Der er ingen Grund for mig til ved denne Lejlighed at komme dybere ind paa dem; det var Udtalelser i Retning af, at det var et uhyre skadeligt Forlig, vi for kort Tid siden fik i Militærspørgsmaalet, og det ærede Medlem citerede, hvad højtstaaende Officerer havde sagt om denne Militærordning. Det var, som sagt, de kendte Toner. Men naar det ærede Medlem taler om dette Spørgsmaal, synes jeg, han hellere skulde glæde sig over, at vi har faaet en ret betydelig Reduktion, og det var jo blandt andet en af Grundene til, at vi gennemførte denne Militærordning, at vi maatte tage Hensyn til hele den finansielle Situation i vort Land. Jeg vil anmode det ærede Medlem, som jo er Statsrevisor, og som derfor har særlig god Anledning dertil, at se paa Statsregnskabet — det har han naturligvis allerede gjort —, men saa at forny sit Bekendtskab med de Tal, der er opført for de militære Budgetter, naturligvis ikke mindst inden den Tid, da den nuværende Regering traadte til. Men vi kan jo blot tage Tallene paa Statsregnskabet for 1922—23 og sammenligne dem med Tallene paa Finanslovsforslaget for 1923—24, saa vil det ærede Medlem se, at der i den Tid er sket en meget betydelig Forandring. Og jeg synes, det er rigtigt,